בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **כ"ג** ב**מנחם אב** תשס"ב (**1** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

היום, **כ"ג ב<u>מנחם אב</u>**, יום פטירתו של **הרב יעקב ישראל קנייבסקי**, הידוע בשמו, **"הגאון מסטייפלה"**, בשנת תשמ"ה (5745-1985). בדומה לגיסו, ה"הזון איש", היה עניו גדול, נחבא אל הכלים, חי כל ימיו בשקט ובצניעות.
ה"סטייפלר" עלה ארצה מפולין בשנת תרצ"ה (1935) והתיישב בבני-ברק. שם נתמנה מיד כראש ישיבה בישיבת "בית יוסף", שנוסדה שנה לפני-כן. הרבה שנים ביקש להשאר נסתר, למרות גדולתו בתורה ובמוסר, והוא הצליח בכך עד פטירתו של ה"חזון איש" בשנת תשי"ג (1953). אבל אחרי פטירת גיסו, בלחץ עניני הזמן, עברה אליו הנהגת הציבור החרדי, למרות שלא נשא בתפקיד רבני רשמי, ונתגלה ה"סטייפלר" במלוא תפארתו בזוהר התורה ויראת שמיים ובמוסר. אנשים החלו לדפוק על דלתותיו ורצו לשמוע ממנו דעת תורה. בשנים האחרונות שלו, הוא הפך ממש לאגדה. שמו היה למילת קסם. מספיק היה לומר שכך אומר הגאון הסטייפלר, המילה שלו הפכה להיות קדושה, כפי שהיו דבריו של ה"חזון איש". [קשת גיבורים]

***

השבת אנו קוראים בתורה את פרשת "ראה" הפותחת בפסוקים, **"ראה אנוכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה. את הברכה אשר תשמעו אל מצוות ה' אלוקיכם אשר אנוכי מצווה אתכם היום. והקללה אם לא תשמעו ... וסרתם מן הדרך אשר אנוכי מצווה אתכם היום ללכת אחרי אלוהים אחרים אשר לא ידעתם."**[דברים י"א 26-28] בהמשך הפרשה, אומר משה לעם ישראל: **"כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלוקיכם מכל שבטיכם לשום את שמו שם לשְכְנו תדרשו..."**[שם י"ב 5] תוהים על כך המפרשים: על שום מה אין משה מציין במפורש את מקום המקדש בארץ היעודה, שבו יקריבו בני ישראל קרבנותיהם לה'? וזה לשון הרמב"ם בספרו "מורה נבוכים" [חלק ג' פרק מ"ה]: אין ספק אצלי, שהמקום אשר ייחדו אברהם אבינו בנבואה, והוא הר המוריה, היה ידוע למשה רבינו, ואשר לא התבאר בתורה ולא נזכר בפירוש אלא ברמז, באמרו "אל המקום אשר יבחר ה' ", יש לי בזה שלושה טעמים:

- ❖ האחד - שלא יחזיקו בו (=במקום המקדש) האומות ויילחמו עליו מלחמה חזקה;
- ❖ השני - שלא יפסידוהו (=יקלקלו אותו) האומות וישחיתוהו בכל יכולתם;
- ❖ השלישי, והוא החזק שבהם (=הטעם העיקרי) – שלא יבקש כל שבט שיפול המקום הזה בנחלתו הוא וימשול עליו. [פרפראות לתורה]

השבת, **כ"ה' ב<u>אב</u>**, היא **שבת מברכים** – שבה אנו מברכים את החודש הבא, **חודש אלול** - חודש התשובה, חודש הסליחות והרחמים. ראש חודש יהיה ביום ה' ו-ו' בשבוע הבא. מנהג בעם ישראל שבשבת קודם ראש חודש מברכים את החודש בבית הכנסת אחרי קריאת התורה, וזו לשונה: "יהי רצון... שתחדש עלנו את החודש הזה לטובה ולברכה. ותתן לנו חיים ארוכים, חיים של שלום, חיים של טובה, חיים של ברכה,... חיים שיש בהם יראת שמיים ויראת חטא,...[ומסיימים] חיים שימלא ה' משאלות לבנו לטובה, אמן סלה." כיוון שאין

כניסת השבת (ב"ש): 19^{14}

יום נעים ושמח ושבת שלום!

צאת השבת (ב"ש): 20^{11}

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **ה'**, **כ"ג** ב**מנחם אב** תשס"ב (**1** ב**אוגוסט**)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

אנו נוהגים לברך את חודש תשרי, בשבת שלפני ראש השנה, אלא רק תוך כדי ברכת השנה שאומרים ביום הכיפורים, אזי **ראוי להתכוון גם לחודש תשרי** בברכת חודש זה.

כניסת השבת (ב"ש): 19^{14}

צאת השבת (ב"ש): 20^{11}

יום נעים ושמח ושבת שלום!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל.